

[Udenrigsministeren]

ves og ikke vil blive afprøvet i det, der i traktatsproget hedder »ABM mode«, det vil altså sige som et ABM-system.

Under debatten i dag har hr. Stinus sagt, at debatten er udtryk for, at Danmark ikke har været vidende om, hvad der foregår i Thule. Den påstand må jeg klart tilbagevise, hr. Stinus. Vi ved, hvad det er, der installeres. Vi ved, hvad det kan, og vi ved, hvad det skal bruges til.

Nej, debatten i dag drejer sig om, hvorvidt der er overensstemmelse mellem de ting, der installeres, og som vi er fuldt vidende om, og så ABM-traktaten. Det er altså en helt ny debat, og behovet for debatten er jo, som også påpeget af hr. Lasse Budtz, at det nu engang er noget, man diskuterer meget oppehøvet. Og når en ting på den måde er gjort til et politisk spørgsmål, så er jeg ganske enig i, at det er nødvendigt med en debat. Men den debat kan vi jo af gode grunde ikke tage, før den politiske situation er opstået, sådan som tilfældet har været netop i den kampagne, der har været ført omkring Thulebasen og radaranlægget.

I den forbindelse pegede hr. Stinus korrekt på, at det stort set er dagbladet Information, der har ført den debat, og hr. Stinus talte om, hvad han kaldte mit særlige forhold til Information. Der vil jeg godt sige, at jeg er en mangeårig beundrer af dagbladet Information. Jeg synes altid, det er stimulerende at kunne betragte verden igennem mange forskellige indfaldsvinkler, og derfor har jeg været lidt skuffet i denne sag, for jeg synes ikke, Information har været lødig i den helt ensidige måde, hvorpå man har grebet denne sag an.

Hr. Pelle Voigt henviste i sit indlæg til en række af de artikler, der har været i Information, herunder to artikler i den uendelige række af indslag, hvor man utrolig ensidigt har belyst udvalgte sider af sagen. Der er en artikel i dag, og der var en artikel forleden dag af hr. Zimmerman, og da det drejer sig om diskussionsbidrag fra den frie debat, der finder sted om disse spørgsmål i USA, synes jeg, det kunne være rimeligt at komme med et par kommentarer.

Men først vil jeg gerne mere generelt sige noget om de kritiske amerikanske eksperters deltagelse i denne debat. Som jeg sagde lige før, vil vi i regeringen ikke afvise, at man i god tro og ud fra forstæelige synspunkter kan

rejse tvivl om fortolkningen af visse bestemmelser i ABM-traktaten, og der er et antal amerikanske våbenkontroleksperter, der har rejst denne tvivl. Det er heldigvis deres gode ret i et demokratisk samfund, men jeg vil gerne for fuldstændighedens skyld gøre opmærksom på, at ingen af disse eksperter før for et par måneder siden havde rejst en sådan tvivl i forbindelse med Thule-moderniseringen. Thule-moderniseringen har jo været kendt i mange år, men det er altså først for et par måneder siden, at denne diskussion blev rejst. Jeg kan f.eks. for at understrege det, jeg siger, nævne en rapport fra juni 1986, der blev udgivet af den amerikanske sammenslutning, der hedder National Campaign to Save the ABM-Treaty, altså den nationale kampagne for at frelse ABM-traktaten. Det er en sammenslutning, som omfatter de fleste af de amerikanske våbenkontroleksperter, der har udtalt sig i denne sag. I denne rapport konkluderede man sidste sommer vedrørende Thule-moderniseringen: »...at traktaten er tavs vedrørende spørgsmålet om opgraduering af eksisterende varslingsradar«. Siden er der altså nogen, der har ændret mening.

Så skal man i øvrigt være opmærksom på, at disse forskellige uafhængige amerikanske eksperter ikke er indbyrdes enige. Det, man er enig om, er, at forskellige eksperter vil være uenige i disse fortolkningsspørgsmål, men ingen af eksperterne går som bekendt så langt, at de siger, at Thuleradaren klart er i modstrid med ABM-traktaten. De siger som påpeget af hr. Lasse Budtz: måske. Der er altså en intellektuel tvivl, og det, disse eksperter anbefaler, er i øvrigt, at fortolkningsspørgsmål i givet fald må løses mellem ABM-traktatens to parter, altså USA og Sovjetunionen. Det er også blevet sagt i debatten i dag fra flere sider.

Jeg er ganske enig. Mig bekendt har ingen af de amerikanske eksperter i debatten anbefalet, at tredjelande skulle forsøge at løse sådanne spørgsmål.

Så er der artiklen i Information i dag, hvor en hr. Raymond Garthoff mener, at jeg har givet et uvederhæftigt svar på et spørgsmål i Folketinget; det står han i hvert fald refereret for. Det skulle være et svar, jeg gav hr. Albrechtsen om en såkaldt rapport, som er blevet efterlyst mange gange, en rapport, der i sin tid skulle være udarbejdet under